

ŞARKILARIN HİKAYELERİ

Şarkının linki!

Serseri Hayaletin

Sonbaharları severim. Dingin, hayat kadar hüznü ve huzurla kucaklayan bir yanı vardır bana göre... İşte İrfan Alış tam böyle bir zamanda ayrıldı aramızdan. Eşi Rena cenazede herkese “Ağlamayın, İrfan olsa ağlamanızı istemezdi.” demiş. Biz de oralardaydık ama cenazeye giderken yaşadığımız üzüntü ve şaşkınlık sebebiyle kaybolduk sokaklarda oraya ulaşmaya çalışırken.

Karşımıza eski, yorgun, sonbaharını yaşayan bir dükkân çıktı o sırada. Üzerinde “hepsi hikâye” yazıyordu üstelik. İşte bu benim onunla son karşılaşma yerimdi sanırım. Fotoğrafını çekmişim ve arkadaşına “İrfan, burada bak; yol gösteriyor bize” demişim. Öyle de oldu. Yaşarken onunla birlikte düş kurmayı, şarkı yazmayı, tehlikeli sularda sesimizi duyurmayı öğrenmiştik. Hikâye anlatmayı çok severdi diye; anladık o yazıda haykırışını, yorgunluğunu o dükkânın önünde.

Vardığımızda herkes ailesinden birini kaybetmiş gibi hüznüydü. Hepimiz yaşamımızın huzurlu ve gerçek bir yerinin parçasını kaybetmiş gibi izliyorduk olanları. Gerçek olamazdı; çünkü İrfan çıkıp bize, hadi gülümseyin “Bu dünya filmidir anla her an tatlı bir film

sonra simsiyah...” şarkısını söyleyecekti. Sıcacık davranacak, hepimize kendimizi özel hissettirecekti başkalarının daha önce görmediği, söylemediği şekilde. Rena ve o bunun için yaratılmışlardı. Konuşarak, söyleyerek, anlatarak, yardımlaşarak umut dağıtmak onların işiydi.

Ertesi gün daha önce yazdığı ancak tekrar yayınlanan hikâyesi “Eyvah Necdet” (Dükkan) çıktı karşıma. Tesadüf şu ki, 2019 yılında bir dükkânda görmüştüm ilk kez Rena’yı ve onu. Güzel bir sohbetin ardından kocaman gülümsemeli bir fotoğraf bırakmıştık o gecedен ardımızda. O gün onunla karşılaşmadan bütün gün kulağında Peyk çalmıştı üstelik.

Hepsi hikâye yazısını görünce dükkânda kulağında çalan “Serseri Hayaletin” şarkımın “hepsi hikâye” bölümü tam da orada ortaya çıkmıştı ve okuduğum bu hikâyeyle de tamamını yazmışım bir oturuşta. Şimdi yeniden sonbahar, içimizde izler ve gülümseyen, ağlayan, anlatan cesur şarkılar var İrfan’dan geriye...

Islığıyla biten şarkının hala en başındayız;

“Yorgun uyum, üşüyen dünya

Solgun güneşlere inanma, yaşayacaksın.”

Bizlerde yaşayacaksın... Kaybetmeyeceğiz seni İrfan.